

வவுனியாவில், பத்து வருசங்களிற்கு மலேலே, பணி புரிந்ததில் பார்வதி ஆசிரியகைக்கு அலுப்பு ஏற பட்பிருருந்தது. 'ஓரு மாறுதல் தவே' என நினைத்தார். கல்விக் கந்தோரில் இவரின் அப்பாவிற்கு தரிந்தவரான மகாலிங்கம், இராசயா போன்ற அதிகாரிகள் இருந்தார்கள். மகாவித்தியாலயதிற்கு அண்மித்தே கல்விக் கந்தோரும் இருந்தது, அதிபரிடம் அனுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டு நேரிலே சனென்று விண்ணப்பத்தகையளித்தார். யாழ்ப்பாணம் தான் விருப்பப் பிரதசேமாக இருந்தது. இங்கே வருவதற்கு முதல் அங்கே தான்...சிறு வயதில் பணியதை தொடங்கி இருந்தவர்.

கலயாணம் முடித்த பிறகு கொஞ்சம் தள்ளி இருந்தால்... என்ன, என்று வவூனியாவதைத் தெரிய...அம்மாவிற்கு என்னம் காரணங்கள்? அவருடைய மகன் திலீ பனுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. அன்று, தெரியிற வயசுமில்லை, பன்னிரண்டு, பதினமீன்று என்ற..பிஞ்சுப் பருவம்! ஓவ்வொருவருக்கும் என்னும் ஓவ்வொரு விருட்சி விருப்பம்? அதிபரிடம் ஏற்கனவே கததைத் திருந்தார். எப்பவமே உடம்பை ஒரு வித ஆட்டத்துடன் கதகை கிறிப சத்குருநாதன், அரசியல் மடேகைளில் பிரச்சாரப் பீரங்கியாக...படோக வணேட்டியிவர், அதிபராகி அரசியலில் சம்பாதிக்க முடியாத 'நல்லவர்' என்ற பெயரை ஆசிரியர், மாணவர் மத்தியில் சம்பாதித்து விட்டிருக்கிறார். நிச்சியமாக அவர் கதைப்புத்தகம் வாசிக்கிற ஒரு இலக்கியவாதியாகவும் இருக்கவே வணேட்டும்! ஒருவனே, மனுசர் ஆங்கிலத்தில் பபிக்கிறாரோ? கனகாலமாக அதிபராக வீற்றிருக்கிறார். புரிந்து கொள்ளக் கூடியவர், வயதில் பெரியவர். "தங்கச்சி, உதவி ஏதாவது செய்ய வணேட்டமா?" எனக் கேட்டார். "இல்லலை சரே, தெரிந்தவர்கள் இருவர் அங்கே இருக்கிறார்கள்" என்று பள்ளிக் கூட நேரத்தில் அனுமதிப் பெற்றுச் சனேற்றார்.

கந்தாரில் "நகரத்தலைவிலத்திய கிராமம் என்றால் பரவாயில்லையா?" மகாலிங்கம் கேட்டார். "எனக்கு கிராமம் பற்றித் தெரியாது. அது மிகவும் நல்லது சரே" என்றார் ஒரு ஆவலுடன். இந்து மகளிர் கல்லூரியில் பபிக்கிற காலத்தில் கிராமங்களிலிருந்து பபிக்க வாறவர்கள் வகுப்பில் ஓரூவார் இருந்தார்கள். சினகேதிகளான அவர்களின் கிராமங்களைப் போய்ப் பார்க்க வணேட்டும் என வகை நாளாக கிடந்த ஆசை. நிறைவறே வயேில்லை. இப்ப, சந்தர்ப்பம் கிடகை கிறதும் என உள்ளுக்குள் சந்தோசமாகவிரும்பு தது. அலகைடலும் ஓய்லாம், இந்த ஆசகைகள் எந்த காலத்திலும் மறக்கப் படுவதில்லையே!

"மிஸ்டர் இராசயை, இவருக்கு... அராலிக் குமாற்றலுக்கு தயார்படுத்தும்" என்று கூறி விட்டும், உங்கட இடத்திலிருந்து ஆறு கிலோமீற்றர் தபரத்தில் இருக்கிற கடலோரக் கிராமம் தான். உங்களிற்கு நிச்சியமாகப் பபிக்கும்" என்றார். அம்மா, சகோதரங்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள்? "என்குடும் உறவகளைப் பற்றி விசாரிக்க பியனே அவருக்கும் சரே தது 'டீ' கொண்டு வந்தான். இராசயை மகாலிங்கத்துக்கு ஏதோ விதத்தில் உறவினர் கூட. இவர்களின் குடும்ப நண்பர்கள் வட்டத்தில் அவரும் இருப்பவர்கள் தான் மாற்றல் கபித்தகைக் கொடுக்கிற போது நட்பாகச் சிரித்தார். வனிக் காடாகவிரும்பு தாலும். இப்படி தெரிந்தவர்கள் கண்காணிப்பிலே இருந்தவர்கள். இல்லா விட்டால் சிறுவயதிலே குழந்தைப் பிள்ளகைளடன் குருமண்காட்டிலே காலவதைத் திருப்பாரா? பிறகு, கடசைத் தங்கச்சி பிறந்ததும் வவூனியா ஆஸ்பத்திரியிலே தான். அப்பொழுது மயில் வாகனம், இராமலிங்கம்... சக ஆசிரியகைகள் எல்லோரும் கூட பககத்திலே இருந்தார்கள். இராமலிங்கம், பாடசாலகைக் கு இரண்டு மலை தபரம் நடந்து போற வழியில் இடைநடுவில் இருப்பவர். மயில், இவருடைய மன்னார் வீதியில் இன்னும் தலாலகைவிற்குப் போக வணேட்டும். அவர் பரேந்திலே வருகிறவர். பரேந்தும் புகையிரத நிலைய வீதியால் போவதில்லை. எப்போதும் சூற்றுவட்டத்திலே போகிறதும். குறுக்கு வீதியான இந்த வீதியில் சனேற்றோம் என்றால் மலைக் கொஞ்சம் குறவைகிறதும். குருமண்காடு வரையில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் டவூணுக்கோ பாடசாலகைக் கோபொடி நடையில் தான் போகிறார்கள்.

மன்னார் வீதியில் குருமண்காட்டுக்கு பிறகு வாறவர்களிற்குப் பரேந்தலை விட்டால் வறே வழி இல்லை. மயில் வீட்டாரிடம் 'எ.40' கார் ஒன்றும் இருக்கிறது. தவேகைக் கு மட்டும் போவிப்பார்கள். டவூணிலே அலுவல் இருந்தால் மட்டும் கார் காலயிலே

பயணமாகி அவரையும் பள்ளிக் கட்டத்தில் இறக்கி விடும் . அவர் பிள்ளைகள் அங்கே வந்து படித்ததாகத் தெரியவில்லை . அவர்கள் இடத்திற்கு கிட்டவிரும்பாத அல்லது மன்னாரில் படித்திருக்கலாம் . வவுனியாவில் , கமம் செய்பவர்களே அதிகம் . இவரிடமும் அதிக காணிகள் இருக்கின்றன .

பார்வதி வீட்டாருக்கு கமம் செய்து அனுபவம் துப்பரவாக இல்லை . அங்கே மக்களிற்கு சவேசை செய்து கொண்டிருந்த புவனநேத் திரனின் அம்மாவும் ஓர் இளமை பாரிய ஆசிரியை தான் . மதுதிவரான அவரிடம் புத்திமதிகள் கேட்க வார வழியில் இருக்கிற அவரிடமும் பார்வதி ரீ ச்சர் அடிக் கபிச் சலெப்பவர் . " காட்டை வட்டி காணியாக் குங்கள் " என இவரிடம் அவர் கேட்டு பார்த்திருக்கிறார் . " வட்டி ஆட்களை எல்லாம் நான் பிடித்து வாறனே ரீ ச்சர் " என பார் . " விவசாயம் செய்யத் தெரிந்திருக்க வேண்டாம் !, வேண்டாம் , தம்பி " என மறுத்து விடுவார் . இப்ப , தலையில் நரகைகள் கணிசமாகி விட்டிருக்கின்றன . ' இங்கே போதும் என்றாகிப் போய் திரும்பிப் போவோம் ' என முடிவெடுத்த போது , அவர் ஆசைப்பி கிராமமே வருகிறது . இங்கே வந்த பிறகு பழகி விட்டவர்களையும் கஸ்டப்பட்டது தான் பிரிய வேண்டியிருக்கிறது . கடகைக் கொப்பிகளின் கணக்குகளைத் தீர்ப்பது , ' அடவா ' வதைத் தவைகளை மீட்பது என வும் வறோ அலுவல்கள் இருந்தன .

அடவா பிடித்தவற்றிற்கும் அம்மாமலே வாஞ்சை இருந்தது . கொஞ்ச வட்டியே அறவிட்டவர் . அம்மாவும் , அம்மம்மாவீட்டிலே இருந்தும் கொஞ்சம் பணத்ததை தபால் சவேசை மலமாகப் பற்றும் எல்லாவற்றையும் தீர்த்து விட்டும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு தங்கச்சிமாருடன் மதுதலையே ரயில் ஏறி விட்டார் . அராலிப் பாடசாலை , அப்ப " கணசேன் மகாவித்தியாலம் " என்ற போர்ட்டுடன் இருந்தது . பரோந்தில் , போய் வரவும் தொடங்கி விட்டிருந்தார் . தங்கச்சிமார் ஆச்சி வீட்டிலே இருந்தார்கள் . திலிபனும் அப்பாவும் வவுனியாவில் இருந்தார்கள் . பள்ளிக் கட்டம் போறதெல்லாம் நின்று விட்டாயிற்று . வீட்டை ஒதுக்கி சாமான்களை கட்டி வகைகிற வேலைகள் . பக்கத்து வீட்டு நண்பன் பபாவும் பள்ளிக் கட்டம் போகாமல் அவர்களிடம் வந்து கட்டமாட உதவி செய்து கொண்டிருந்தான் . இருவரும் கட்டப்போல்கள் வதைத் திரும்பினார்கள் . பொழுது போகவில்லையோ... வீட்டு வளவா வேலியில் தலையை ஆட்டிக் கொண்டிருக்கிற ஓணான்கள் , வேலிமரங்களில் கீச்சிடும் மஞ்சள் குருவிகள் எல்லாத்தையும் கட்டப்போலால் அடித்து விட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள் . பபாட ' இலக்கு ' தான் தவறாது . திலிபன் வடிவேல் களே . ஓணான்களிற்கே அதிகம் அடிகள் விழுந்தவை . .மூள் மூர்க்கை இலையில் பீப்பி செய்தும் ஊதுவார்கள் . பொன் வண்டு பிடித்து காலியான நெருப்புப் பட்டியில் வகைக் கவும் மறக்கவில்லை . அராலியில் வீடும் பார்த்தாயிற்று என தந்தி வந்தது .

பபாட அப்பாவும் லொரி ஓடுறவர்தான் . ஆனால் , இவர்கள் பிடித்தது வேற லொரி என்றே திலிபனுக்கு ஞாபகம் !, மங்கலான நினைவே இருக்கிறது . ஒரு மாதிரி வீட்டுச் சாமான்கள் எல்லாம் ஏறி விட , அன்று பபாவீட்டார் தான் ரொட்டியும் , சம்பலும் , கறியுமாக சாப்பாட்டை பபாவிடம் அனுப்பி இருந்தார்கள் . அவர்களிடம் பபாவும் சாப்பிட்டான் . பின்னரேம் போல வாடகை வீட்டின் திறப்பை வீட்டுக் காரரிடம் கொடுத்து விடும் பபாவிடம் கொடுத்து விட்டு சோகத்துடன் பயணம் ஆரம்பமானது . அம்மா , ஆசிரியப் பயிற்சி எடுத்த போது ' மனோவியலை ' ஒரு பாடமாக படிப்பித்தவர்கள் என பார் . அவர் பெரியளவில் புத்தகங்கள் வாசிக்கிற வாசகி இல்லை என்றே படுகிறது . அந்த அறிவு அம்மாவை வாசகர் அறிவை பெற்றவராகி விட்டிருக்கிறது . என்னப் பிரச்சனை என்றாலும் ஒரு தீர்வகை கண்டு பிடித்து சொல்லி விடுவார் .

அதனாலே , எங்கே போனாலும் பெரியவர் , அம்மாவோடும் வாஞ்சையோடும் பிழங்க , சிறியவர் ... புத்திமதிகளாகக் கடைசியாக ஓடி வருவார்கள் . அதனால் அவர்கள் வீட்டையே மாலையே நேரங்களில் வருவார்கள் . இவரும் அவர்கள் வீட்டையேயிருந்து ஆறுதலாகக் கதையை விட்டும் வருவார் . குடும்ப உறவினர் போல பிழங்குவார்கள் . பெரும்பாலும் தங்கச்சிமார்களே அம்மாவோடும் சிலைப்பவர்கள் . தசைச்சட்டைகளை வாங்கி வர , கொடுத்து விட என திலிபனும் போய் வாறவன் தான் .

அப்பா , பெரிய வாசகர் ! , புத்தகங்கள் வாசிப்பவர் . அந்த காலத்தில் லத்தின் பாடத்திலும் உச்சப் புள்ளிகளைப் பெற்றவர் என்பார் . வீட்டிலே , சிறிய புகாராகில் , ஆகச் சிறியதில்லை , மத்திய தரம் , அதில் எல்லாமே ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் தான் இருந்தன . அதனையும்மே வாசித்திருக்கிறவர் . ஏன் எழுதாமல் .... விட்டார் ? என திலிபனுக்கு இப்பவும் கட்டி சிந்தனை வந்து கொண்டே இருக்கிறது . ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் கல்வியில் ... எழுதுவதற்காகவும் ஒரு பாடத்தை வைத்திருக்க வேண்டும் . காலனி நாடுகளில் குறிப்பாகக் வகைப்பட்டிருக்கவில்லை . தாய்மொழிக் கல்வியிலே கற்புறகான அனுமதி கட்ட ஆங்கிலமே காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் . தற்போது சிங்கள மொழி போல அப்போது அந்தந்த மொழிக் கேமுகியத்துவம் நிலவியிருக்கிறது . 8 ம் வகுப்போட பிப்பை நிறுத்திய அவனுடைய மாமாக்கள் சிலர் கொழும்புக்காரர்கள் போல ஆங்கிலம் பேசி அசத்துகிறார்கள் . எங்கே அனுமதிக்க வேண்டுமோ அங்கே சூயமொழிக் குத்துடை விதிக் கப்பட்டிருக்கிறது . அதோடும் எழுகுற திறமையையும் மட்டமாகக் இருக்கிறார்கள் . தற்போதைய சிங்கள அரசாங்கங்களும் அதே நடத்தைகளையே தொடர்கின்றன . " சூமார் 500 ஆண்டுகள் அடிமகைகளாக வற்றானாட்சியில் கிடந்தவர்கள் , சூதந்திரம் கிடத்த பின்பும் .... இன்னொருவரை விட தாம் முக்கியத்துவம் கட்டியவர்கள் என்கிறார்களே . புதிய எஜமானர்களாக பழைய எஜமானர்களின் வளர்ப்பு நாய்கள் போல தான் ஆட்சியைத் தொடர்விரும்புகினம் " திலிபனுக்கு சிந்தனை ஓடுகிறது . மத , மொழி வெறிகள் தான் இந்த அடிமை,காலனிகள் எல்லாத் திறகும் அடிப்படைகள் போல இருக்கின்றன . சிங்களத்திற்கு மாலையே போட்டு , தமிழை ஒதுக்கி வைத்ததிலிருந்து திரிகிறது !

அராலிக் குவந்த போது எங்கும்மே பனமைர வளவுகள் , அயலில் புகக் கமற்ற வடலி வளவுகள் ...என இயற்கையின் சிவங்கோல் ஆட்சியே கண்ணில் பட்டன . வவனியாவில் பனமைரத்தகை காண முடியாது . துப்பரவாய் இல்லையென்றே சொல்லலாம் . இங்கிருந்து சிவந்த யாழ்ப்பாணத்தார் , பனப்பாத்திப் போட்டு வைத்த பனகைகள் சிலது மட்டும்மே எங்கெங்கையோ வளர்ந்திருந்தன . அங்கே 'கள்ளுக்கொட்டில்' கிடையாது தான் . இங்கே கள்ளுக்கொட்டில் இல்லாத கிராமமே இல்லையென . ஆண் வன்னியர்க்கு 'தவறணை' என்றால் மட்டும்மே புரிந்த வாசஸ்தலம் . இங்கே , பனகைகள் இயல்பாகவே வளர்கின்றன . பனமைரக் காடுகளை வட்டி தான் குடியிருப்புகள் உருவானவை என்பதே சரியாய் இருக்கும் போல இருக்கின்றது . அந்த மாதிரி குடியிருப்புகள் மத்தியிலும் பனமைரங்கள் நடும , நடுவென வளர்ந்திருக்கின்றன . சட்டியார் சமீகக் கட்டலில் , பகுதியில் , சவைக் குடிகள் அதிகம் . மச்சம் சாப்பிடுறது குறவை போலவே படுகிறது .

அது 2 , 3 பெரிய குடும்பங்களும் , சகோதரர்கள் , அவர்களின் பிள்ளைகளான 2 ம் சந்தி , மிகக் குறைந்தளவில் 3 வது சந்ததியினர் என இருந்த பகுதி . சில வசதியான சமீகத்தச் சேர்ந்த ஒன்று , இரண்டு குடும்பங்களும் கட்டி இருந்தன . அதனாலே , பாம்புகளையும் அடித்துக் கொல்லுறதை விட்டு விட்டிருக்கிறார்கள் போல படுகிறது . சட்டியர்களின் ஓவ்வொரு வீடும் நூறசாரங்களுடன் கட்டிய குட்டி அரண்மனைகளாகவே காட்சியளிக்கின்றன . இளைப்பாறியவர்களின் கிராமம் என்ற பெயரும்

அராலிக் கு இருக்கிறது . வீட்டுக் கபிரை முழுதையுமே ஓட்டால் வயையாமல் , சில பகுதிகளை பனை ஓலைகளாலும் மயே ந்திருப்பர் . நாற்சார பகுதியில் ஒன்று அல்லது இரண்டு பகுதிகள் அவ்வாறிருக்கும் . இங்கே 'சாரை' இனம் சிங்களவர்கள் போல அதிகம் விளைந்திருக்கிறது . சாரையிலே , விசம் இல்லலை ! . அதனாலே , யாரும் பக்கத்தால் நெளிந்து போனால் பார்த்துக் கொண்டு போக விட்டு விடுகிறார்கள் . பெரிய தடித்த கயிறு போவது போல போகும் . சாரையே 'பண்ணினம்' தான் ! . பண்கள் தொகை பாம்பிலே பல்கிப் பெருகி இருக்கிறது . செட்டியார் மடத்தில் பாம்பிலே முளித்தால் தான் முழுவியம் . நின்சைச்சாரியம் நிறவைறும் . எதாவது சாரையை (பாம்பை) தடியால் அடிச்சு , கிடிச்சுப் போட்டால் ... அதன் ஆண்துணையான கொம்பநேமிக் கன் (விசம் மிக்கது) தடிக் கொண்டு கொத்த வந்து விடும் . அடிச்சவனைத் தடிக் கொத்தி விட்டுத் தான் திரும்பிப் போகும் என்ற நம்பிக்கை அங்கே நிலவுகிறது . கொம்பநே , முன் வதைத்த காலபின் வகைகாத இராஜ இனம் ! . உரிமைகளை பறி கொடுத்த சிங்களவர்களோடேயே எதிர்த்துப் போராடவர்கள் பாம்போடு எதிர்த்துப் போராடுவார்கள் ? திலிபன் வீட்டாரும் பாம்பு சினகேதரகளுடனும் குடி இருக்கப் போனார்கள் . லொரியில் , சனெறதில் இறக்கிய போது அம்மாவின் விருப்பப் பொருளான நீளமான பெரிய நிலைக் கண்ணாடி உடன்து விட்டிருந்தது .

'ரஸ்சிங் மசேயுடன் கபிய கண்ணாடி' அங்கே இருந்தது . அங்கே வயதான அம்மா ஒருவரே தனியே குடியிருந்தார் . அவர்க்கும் நல்ல பரே . சூந்தரம்மா . இளம் காலத்தில் சந்தோசமாக வாழ்ந்தவர் . ஒரு ஓரே மகன் கொழும்பிற் சனெற போது கடற்கரையில் குளித்த போது , சூழியில் அகப்பட்ட இறந்து போனவர் . உடலை எடுத்தார்கள் திரியவில்லை . மகளின் கணவரும் கபிடகாபாற்ற முயன்று இறந்திருக்க வேண்டும் . தற்போது வளெரிநாடொன்றில் இருக்கின்றார் . சிலவேளை வந்து போறவர் . கணவர் , யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவிருந்தவர் , இயற்கையெய்திக் கன் வருசங்களாகி விட்டிருந்தன .

வீட்டிலுள்ள பொருட்களையும் இவர்களைப் பாவிக்கும்படி அனுமதி அளித்திருந்தார் . அவருக்குத் துணையாக இவர்கள் . இவருக்குத் துணையாக அவர்கள் . அந்த பெரிய வளவகை கவனிக்க வளெளயைப்பு , பொன்னரப்பு என இரு கிழவர்கள் வருவார்கள் . வலேிகள் அடதைத் தல் . பனம்பாத்தி மடே பபோதுதல் . விழுந்த பாலை , ஓலைகளை அடப்பெரிக்க சரேக் கிறது .... என அவருக்கு பலவித வலேகளைச் செய்தவர்கள் . இவர்கள் போன பிறகும் வந்து கொண்டே இருந்தார்கள் . அராலிக் கதைகளை எல்லாம் சொகிற நல்ல அப்புமார் . ஏலாமல் போன போது தான் வராமல் நின்றது . அந்த அம்மாவிற்கு சமகைக் உதவிக் கு பொன்னரின் மகளும் வாறவர் . இவர்கள் சமகைக் கறிகளையும் அவருக்குக் கொடுப்பார்கள் . முதியவர் என்பதால் ருசியற்ற உணவை உண்டு வந்ததால் இவர்கள் இடகைக் கிடகைக் கொடுக்கிற கறிகளை ருசித்துச் சாப்பிடுவார் . சொல்லவும் செய்வார் . மகளும் மகள் மல்லமாக வேறு சிலரும் திலிபனின் அம்மாவிற்கும் மா இடிக் க , மிளகாய் வறுத்து துள் இடிக் க , பூளியம் கோது உடகைக் க எல்லாம் உதவியாக வருவார்கள் . அவர்களிற்கு வலேவை வாய்ப்புகள் . சந்தோசமாகவே இருந்தார்கள் . கணசேன் மகாவித்தியாலயத்திற்கு .... முதல் நாள் போன போது திலிபனுக்கும் 6 ம் வகுப்பு நன்றாய் பிடித்துப் போய் விட்டிருந்தது .

அங்கே , பல சமிக் கத்ததைச் சரேந்த பெடியள்களும் படித்தார்கள் . ஆசிரியர்கள் மனே மனை மிக்கவர்களாக திகழ்ந்தார்கள் . அவர்களால் பாடசாலையில் எல்லோரும் ஓரே சமிக் கமாக பார்க்கப்பட்டார்கள் . இருந்தாலும் வளெளியில் உள்ள அலைகள் உள்ளேயும் பெடியள்கள் மல்லம் , குறிப்பாக சண்டை பிடிக்கிற போது அடிக் கவசே செய்தன . திலிபன் ,

வவுனியாவில் இந்த சமீப நிலவரங்கள் பற்றி துப்புரவாகத் தெரியாமலே வளர்ந்தவன் . அவனுக்கு புரியவும் இல்லை . எல்லோரும் ஓரே மாதிரியானபு நண்பர்களாகவதே தெரிந்தார்கள் . சில ஆசிரியர்கள் 'படிக் கிறவன் ' என்று தெரிந்தால் , எங்கே என்றாலும் வீட்டிற்குச் சென்று போய் பெற்றொரிடம் நேரிலே பாராட்டி கததை து விட்டு சிலைப்பவர்களாக இருந்தார்கள் . வளையிலிருந்து வாறவர்களே பெரும்பாலும் சயெ்தார்கள் . எட்டாம் வகுப்போடு நின்று விடுறவர் வீட்டை தடுப்போய் "மலேபடிக் க வையயுங்கள் "என கடுகிசிக் கட்டேட ஆசிரியர்களையும் திலிபன் அறிந்திருக்கிறான் . பள்ளிக்கட்டம் விட்டாலும் திலிபன் அவர்களோடும் பழகிறதும் இருந்தது . அயலிலுள்ள பெடியள் மட்டும் எந்தச் சயெ்தியும் வளைய தெரிய வரவே சயெ்தன .

கருணாகரன் , வாங்கில் பக்கத்தில் இருப்பவன் . அவனும் அவர்களில் ஒருத்தனாகி விட்டான் தானே . அவன் "கடலுக்குப் போறதைப் பற்றி திலிபனிடம் அடிக் கடி சுவாரசியமாக கதைப்பான் . அவனுக்கும் சரியாச் சொல்ல வரவில்லை . இருந்தாலும் விளங்கவே விபரித்தான் . "பெளரணமி இரவுகளில் , சில வளவுகள் இருக்கின்றன , அதிலே கட்டி பாட்டுக் கச்சேரி, வில்லுப் பாட்டு எல்லாம் மயிலியப்புலப் பகுதியில் நடப்பெற்று வருகின்றன " என்றான் . சினிமாப் பாட்டுகளிற்கு சிலர் , தகரத் தட்டு ,போத்தல் ,ஸ்டீல் ..இவற்றில் தான் தாள இசையங்களை அடிப்பார்கள் . ஜேசுதாஸ் , எஸ் .பி ..எல்லோரும் நம் மிடையே இருக்கிறார்கள் . வில்லுப் பாட்டுக்கு மணிச்சத்தத்தோடும் கிண்கிணிக் கும் வில்லயும் ஒருவர் கொண்டு வருவார் . எங்களிடையே திறமையுடையவர்கள் இருக்கிறார்கள் . நாங்களும் சேர்ந்து கோரஸ் போடும்வோம் ... என்றான் . பின் இரவு போல கடலுக்குப் போக கிளம்புவார்கள் . அன்றைய நாள் சந்திரன் ரஈரப்புச்சகதி 'அதிகம் எனமீனவர்கள் மீன்பிடிக்க கடலுக்குப் போவதில்லை . ஆராலிக் கடல் ஊமகை கடல் ! . களங்கண்ணி அடபைப்புகள் , கரவலை வலிகைகள் என போட்டிருப்பார்கள் . மதுலில் பாணன் , மிளகாய் , வங்காயம் எல்லாம் வாடியிலே வைத்து விட்டே கடலிலே கால் வைப்போம் . கரையிலிருந்து ஒன்று அல்லது இரண்டு வளங்களான அவிழ்த்துக் கொண்டு களங்கண்ணி அடபைப்புகள் , கரவலை நோக்கிச் செலுத்துவோம் "

அவர்களுடைய அப்பாமாரும் தொழிலுக்குப் போறது இருப்பதால் ...யாருடைய வளம் அவிழ்த்தாலும் எவரும் கோப்பபடவதில்லை . பத்திரமாக ஓடுறது , வலகைகளை சதேப்பாமல் பிடிக்கிறது எல்லாம் தெரியும் . என்ன பெரிதாகவா எடுத்து விடப் போறார்கள் ? எனவே , அந்தக் கொண்டாட்டத்தை அனுமதித்திருந்தார்கள் . தவிர , காலகாலமாக சிறுவர்கள் மீன்பிடிக்க ஒரு பயிற்சி போலவும் அது அமைகிறது . எல்லாரும் தோழிலிற்கு வரப் போவதில்லை . ஆனால் , அறிந்திருக்க வேண்டியது . அவசியமல்லவா ! . தாமகவே பழகிறார்கள் ; அறிகிறார்கள் . சிறுவனான கருணாவை அண்ணாமார் பல தடவகைகள் கட்டிச் சென்றிருக்கிறார்கள் . அவனுக்கு நீந்தவும் நன்றாகத் தெரியும் . மீன்குஞ்சுவிற்கு கற்றுக் கொடுக்கவா வேண்டும் .

"நிலவ வளையச் சம் உங்களும் கட்டாதில்லையா ? மற்றவர்களை பாதிக்கிறது போல உங்களைய பாதிக்காதா ? " எனக் கேட்டான் . " போடா , பையா ! , நாங்க ஒன்று அல்லது ஒன்றை மணித்தியாலம் மட்டும் தண்ணீரிலே இருக்கப் போறோம் , மிச்சம் கற்றுக்கொண்ட நேரம் . மூழு இரவும் தான் இருக்கக் கூடாது என்பார்கள் . அது கூடாது ! "

"கிட்டவாக தடியை நிலத்தில் குத்தி ஊன்றி வளத்தகைக் கட்டி விட்டு ஒரு குளியல் போட்ட பிறகே , அவற்றுள் குத்தித் துமீன் , நண்டு , றால் .... என பிடித்து கரகைக் கொண்டு வருவோம் . வரும் போதும் மீண்டும் ஒரு குளியல் போட்டு ஈரத்தோடும்

வருவோம் “.

“ வாடியினுள்ளே அடும்பு மட்டின இடம் இரண்டு , மன்று இருக்கும் . கழுவின் பாத்திரம் கட்டகிடகைக்கும் . கபரையில் சரூகி வதை திருப்பார்கள் . நல்ல கடல்தண்ணியை கொஞ்சம் ஒரு பாத்திரத்தில் பிடித்து வந்து மிளகாய் , வெங்காயம்களை அதில் போட்டு அடும்பிலே வதைத்து தீர் உப்புச் சரூகி காய்ச்சுவினம் . அந்த நேரம் பசியும் அதிகமாக இருக்கும் . தவிர, சாமத்திற்குப் பிறகு முளிக்கிற போது பசியை உணர்வது கட்டுதல் . பிடித்தவற்றை சிறிது வெட்டி கழுவி போட்டு நரூப்பிலே போட்டு சூடும் . அப்பிச்சுட்டதை சாப்பிட்டிருக்கிறாயா ? , நீ மரவள்ளியை சூட்டு சாப்பிட்டிருக்கிறாய் தானே . உன்னால் கற்பனை பண்ண முடியும் ! . என்ன ருசியட ! .” என்று சப்புக் கொட்ட , திலிபனுக்கும் நாவிறும் . “ பாணயும் பிய்த்து சரூகியிலே தோய்த்து , தோய்த்து சாப்பிட்டும் பார் . தரூயும் உனக்கு அதன் ருசி ! என்றான் . பிறகு திரும்பி , வளவிலே , மணலிலே துணி எல்லாம் முதலே எடுத்து வதை திருப்பார்கள் , விரித்துப் போட்டு வானத்தபை பார்த்துக் கொண்டு நித்திரையாகி விடும் . ஒன்று , இரண்டு மணி நேரம் , சிலவேளை அப்படியே பகலிலும் கட்ட மரக்கட்டை நித்திரையாகிக் கிடப்பார்கள் . அடுத்த நாள் பள்ளிக்கு பலர் மட்டம் ! ” சிரித்தான் . இவனுக்கும் கட்டகடலுக்கு போக வேண்டும் என்ற எண்ணம் தொற்றி விட்டது .

“ நானும் ஒருநாள் உங்கள் கட்ட வரலாமா ? ” என்று கேட்டான் .

“ உன்னையெல்லாம் கட்டிக் கொண்டு போக மாட்டார்கள் . நீ ச்சரூம் விடமாட்டார் ” என்றான் . கரூணா “ அதை விட முதலில் உனக்கு நீ ச்சல் தரூயுமா ? தரூயாட்டியும் கொண்டு கட்டிப் போக மாட்டினம் ” என்றான் . வவூனியாவிலே குளத்திலே நீ ச்சலை கற்றுக் கொள்ள ஏலுமான வரையில் முயற்சித்தவன் தான் . நீ ரூக்கூள் தலையை வதைத்தபி சிறிது தரூம் நீ ந்துறது தான் கை வந்திருந்தது . தலையை மலேலே எடுக்கவே முடிந்ததில்லை .

“ இங்கே , எங்க நீ ச்சலகைக் கற்றுக் கொள்ளலாம் ” என்று கேட்டான் . “ எனக்குத் தரூயாத , நீ யாத் தான் பழகூணும் ” என்றான் கரூணா .

கடலுக்குப் போக சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் நீ ச்சல் கற்றுக் கட்டாயம் போகக் கட்டியதாக இருக்க வேண்டும் . திக் குத் தரூயாத காட்டில் விட்டது போல இருந்தது .

‘ பிஸ்கட் ’ பிரகே டமை மிலே ஓங்கி வளர்ந்திருந்த வபே பமர நிழலில் திலிபனும் , அனடனும் ஒதுங்கி நின்று கொண்டிருந்தார்கள் . “ அனடன் , நீ நீ ந்துவாயா ? ” என்று கேட்டான் . “ ஓம் ” என்றான் . எப்பிக் கற்றுக் கொண்டாய் ? ” கேட்டான் . “ அண்ணர பழக்கினார் ” என்றான் . “ டயே , எனக்கும் பழகூவாரா ? ” கேட்டான் . “ நீ , நீ ச்சல் பழக விரும்புறாயா ? ” கேட்டான் . “ ஓமடா ” என்றான் . “ அப்ப , நீ சனிக் கிழமபை போல செட்டியார் மடச் சந்தியிலே வந்து நிலலு . நான் அண்ணரோடு வந்து கட்டிப் போறனே ” என்றான் . திலிபனுக்கு சந்தோசம் பிடிபட்ட வில்லை .

சந்தியிலிருக்கிற ‘ யோகி ’ கடகைக்கு சாமான்கள் வாங்க வாரவன் . ஆடிப்பாடி போய் வருவன் . அவனால் வர முடியும் . “ ஏழ் , எட்டு மணி போல வாரன் ” என்றான் . சனின் மாதிரியே அண்ணனி டசகை கிளிலே அனடன் வந்திருந்தான் . இவனை பாரில் ஏற்ற , அனடன் பின் கரியரில் தொற்ற சகை கிள் சந்தியிலிருந்து மலேலே தறெ கரூலியை

நோக்கிப் போற சிந்தாமணிக் கோவில் மண் வீ தியில் விரைந்தது . பள்ளிக் குப் போற பாதையை விட வறே பாதையில் அவன் அதுவரையில் போய் இருக்கவில்லை . நேராய் போற வீ தியால் மூதல் தடவையாக பயணிக் கிறான் . அனடனின் அண்ணரான குணமண்ணகை கு அவர்களையிட 6 , 7 வயசு கட்ட இருக்கலாம் . சோடாக் கடையைக் கடந்து , சந்தகைக் கட்டிடத்தகைக் கடக்க வயல்வெளி தொடங்கிறது . வலது பக்கம் சிறிய குளம் வருகிறது .

வண்ணான் குளத்தில் ஒரு கரையில் நிரையாக சீ மநேதில் தொட்பிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன . பலர் அதில் நீர் இறந்தது துணிகளையெல்லாம் அடித்து துவைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் . சரவணமூத்து , விசில் அடிப்பது போல மச்சு விட்டு , விட்டு கல்லில் துணி ஒன்றை விளாசிக் கொண்டிருந்தான் . குணம் " சலையையா பார்த்து , பார்த்து ... துணி கிழிந்து விடப் போகிறது " என்றான் . அவர்களின் இறுகிய தன்மை சிறிது தளர்ந்து விட்டிருந்தது . சலையையா , கந்தையையா , ராசு ... என பலரும் அவனைப் போல விசில் போல மச்சு இரைய விளாசல் நடந்து கொண்டிருந்தது . அயலில் ஒரு பாழான , அளவான கணை தண்ணீர் ரால் நிரம்பி இருந்தது .

குணம் " ராசு , இதிலே நீ ந்தலாமா ? " என்று கேட்டான் . பாழானது போல இருந்ததை கவனித்து விட்டு பார்வையை சூழல் விட்டான் . அவன் கரையைக் கிரமையாகக் கவனித்தான் . " சலையையா , கணை நல்லதா ? " கேட்டான் . " சிலவேளை எங்கட பொடியள் நீ ந்துவார்கள் . நல்லது என்று தான் நின்கைகிறேன் " சலையையா .

அவனுக்கு மலை போல உடும்புகள் இருந்தன . சகைகிள்ளை பாட்டுக்கு கிடத்தி விட்டு , உடும்புகைக் கழற்றி பக்கத்தில் வைத்து விட்டு ஜட்பியுடன் குணம் பாய்ந்தான் . அனடன் " திலிபன் , நீ யும் உடும்புகைக் களை " என்றான் . அவனும் களைந்து விட்டு மெதுவாக இறங்க உதவி செய்தான் . கட்டுக் கல்லைப் பற்றியபி கால்களை அடித்துப் பார்த்தான் . அனடன் இங்க , அங்க என நீ ந்தினான் . குணம் ஒரு கலக்கு கலக்கி விட்டு திலிபன் பக்கம் வந்தான் . " நீ எவ்வளவு திரும் நீ ந்துவாய் ? " குணம் கேட்டான் . " தலையை நீ ரில் கவிழ்த்துக் கொண்டு கொஞ்சதிரும் நீ ந்துவனே . வவூனியா பண்டாரிச்சும் புளியம் குளத்திலே எத்தனையோ வாட்டி நீ ந்த முயற்சித்தனே . எங்க அண்ணை , வாழ்கைக்குத் தியகைக் கட்டிக் கொண்டு ஒரு மாதிரி நீ ந்த பிடிச்சு விட்டான் " என்றான் . " சரி , கட்டை விட்டு , விட்டு அடும்பு பக்கம் வர அப்படியே நீ ந்தி வா . பக்கத்திலே நான் வாரன் " குணம் கபறி திலிபனின் கைகளை பிடித்து நீ ந்த நீ ரப் பக்கமாக தள்ளி விட்டான் . 2 , 3 மிடக்கு தண்ணியகைக் குடித்தான் . " நீ ந்து , நீ ந்து " என மூகம் தண்ணியை விட்டு எழும்ப , குணம் , சொல்லிச் சொல்லி தண்ணீர் ரில் தள்ளி விடுவது திரிந்தது . அந்த தண்ணீர் ரைக் கிழித்துக் கொண்டு நீ ந்தி போவது போல திரிய , பல தடவைகள் குணம் சொல்லுறதும் காதில் விழி , ஒருவாறு கால்களும் , கைகளும் அடிக் கமுகத்தை தண்ணீர் ரில் கவிழ்த்துக் கொண்டு நீ ந்த முடிந்தது . ஆனால் , அடும்புக் கட்டை அடையும் வர அடும்புத் தை நீ ருள் கவிழ்த்தும் , சிறிது மலேவே எடும்புமாக ஒருவாறு நீ ந்திப் போனான் . அப்படி பல தடவை ஆற அமர பழகினான் . அனடனும் , குணமும் அவனுக்கு கிட்டவாக தன்பாட்டிலே கலக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள் . ஒரு மாதிரி களைத்து நின்ற போது இருவரும் சோப்பு போட மலேவே ஏறினார்கள் . திலிபன் மட்டும் கணைக் கட்டைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றான் . " நீ தனிய அந்த கட்டுக்குப் போவன் , எனன்ம் பிரச்சனை என்றால் நான் பாய்கிறேன் " என்றான் குணம் . பார்த்தான் . சரி என்று பாய்ந்து நீ ந்த தொடங்கினான் . " அனடன் , அவனை தண்ணீரில் ஒரு தாழ் , தாழ்த்து " என்று அவனைப் பார்த்துக் கபறினான் . அனடன் பாய்ந்து தலையைப் பிடித்து ஒரு

அமுக்கு , அமுக்கினான் . மளமளவின் தண்ணீ ர்க் குபிக்க , அப்படியே கொண்டு ஆழத்திற்குப் போய் விட்டான் . அவன் திக் குத் திணற , பயம் பிபித்துக் கொண்டது . அன்டன் பிடியை விட , போன மாதிரியே கால் , கைகள் தன் ர பாட் டிலே அபிக் கமலேலே வந்தான் . மலேலே தலை தட்டுப்பட , " டயே அப்படியே நீ ந்து , நீ ந்து " என்று குணம் கத்தினான் . என்ன ஆச்சரியம் தலையை மலேலே வதைத் தவாறு முதல் தடவையாக கட்டை நோக்கி நீ ந்தி வந்தான் .

" இப்ப நீ ந்துறாய் . திரும்ப மற்ற கட்டுக்கு போ " என்று கட்டைப் பிடித்த கையை எடுத்து தண்ணீ ரில் தள்ளி விட்டான் . இம்முறை குணம் பாய்ந்து அவனை இழுத்துக் கொண்டு அடி ஆழத்திற்குப் போனான் . இம்முறையும் 4 , 5 முறைகள் மிடக் கு தண்ணீ ரகக் குபித்தான் . மலேலே வர கண்கள் சிவப்பறே , புரகைக் கரேயது . இராமல் வந்தது . ஆனால் தலையை நீ ருக்கு மலேலே வதைத் திரும்ப கையை , காலை அடித்த படியே அந்தரத்தில் மிகக் கு முடிந் திருந்தது . ஓர்வாறு ஆசுவாசப்பட்டுத் திக் கொண்டு மெதுவாக கரகை கு நீ ந்தி வந்தான் . குணம் " நீ ஓரளவு முன்னமே நீ ந்துவாய் , அது உனக்குத் தெரியவில்லை . இனி பயப்படாமல் இறங்கி நீ ந்து ஒன்றும் ஆகாது " என்று மதுகிலே தட்டினான் . " இண்டகை கு இது போதும் . அன்டன் கொண்டு வந்த துவாய்யால் திலிபன் உடம்பை துடகைக் தடொடங்கினான் . இராவரும் சிறிது நேரம் நீ ந்தி விட்டு ஏறினார்கள் . ஈர ஜட்டியோடு நிற்கிறதைப் பார்த்து அன்டன் " டயே , அந்த மரத்திற்குப் பின்னால் போய் கழறி பிழிந்து போட்டு போடு . காய்ந்து போய் விடும் " என்றான் . இவர்கள் துவாய்யகைக் கட்டியபடியே பிழிந்து போட்டுக் கொண்டார்கள் .

ஏறி துடதைத் துக் கொண்டிருக்கிற போது கணிக் கட்டில் உடன்த கல் பகுதியிலிருந்து ஓர் சிறிய பாம்பு வந்து நெளிந்தது . இவர்கள் அந்த பகுதியிற்கு போய் இருக்கவில்லை . அன்டன் கண்டு விட்டு " பாம்பு , பாம்பு " என்றான் . " இனி இந்த மாதிரி கணியிலே இறங்க வேண்டாம் . பாழானது என்றால் இப்பி பாம்பு இருக்கும் என்று தான் இறங்க முதல் தயங்கினான் . வறே நீ ந்துற கணியிலே நீ ந்துறது தான் நல்லது . பாம்பு கடித்தால் அது வறே பிரச்சனை " என்றான் குணம் யோசனையுடன் . கலங்கிற நீ ருக்கு பாம்பு வளைய வராது தான் .

அராலியில் , வவுனியாப் போல குளங்கள் நீ ந்துக் கட்டியதாக இருப்பதில்லை . அரசாங்கமும் நிலம் இல்லை , இது .... இல்லை .. என்று இவர்களுக்குச் சொல்லுறதாலே , இவர்களும் பராமரிக்கக் கட்டியவற்றைக் கட்ட சரிவர பராமரிக்காமல் விட்டு விடுகிறார்கள் . வயல் வளிகளில் இறங்கிறவர்கள் ஆயிரத்தெட்டுக் சிறு குளங்கள் , பாழடைந்த குட்டிக் கோவில்கள் எல்லாம் கண்ட கண்ட இடங்களில் காணலாம் . அவை வவுனியாப் போல இயற்கையாகத் தப்பிப் பிழிகைக் கட்டியதாக இருக்கவில்லை . அதிலே இருந்து வயல்களிற்கு நீ ரை பாயச் சுகிறார்கள் என்பது சந்தேகம் தான் . மழையால் வளள்ள நீ ர் போய்த் தேங்க பயன்படாத தப்புகின்றது . அதை விட நீ ர் இருப்பதால் வயலிலுள்ள நிலத்தடி நீ ரும் நல்ல நிலையில் இருக்கும் . அது கண்ணுக்குத் தெரியாத குளத்தின் பணி . குளங்களை நிலங்களாகக் கி விடாமலும் , மண் மட்டிறுதை சிரமதான முறையிலாவது வெட்டித் துரந்து அழியாமலும் பாதுகாக்க படவே வேண்டியவை .

இலங்கைத் தீ வை முழுதும் ஓரே நாடு எனத் தற்போது துக்கிப் பிடிப்பதால் நம் முன்னோர்களின் தன்னிறைவாக கிய நாகரீ க வளர்ச்சி சரிந்து கொண்டு போகின்றது . 500 ஆண்டுகளிற்கு மலேயோக காலனிப் பட்டுத்திய காயங்கள் அளப்பெரியது . சிங்களவருக்கே அவர்கள் பகுதி மலகைகளில் இருந்த மலிகைகள் பற்றிய அறிவையே

இழந்து போய் இருக்கிறது . அதே போல தமிழ் இராட்சியப் பகுதியிலும் நிறைய விசயங்கள் இழக்கப்பட்டதுக் கொண்டு போகின்றன . நீ ர்ப்பாசன அணைகளும் ..., குடியிறைங்களும் , படுகொலைகளுமான ஆயுதமுனையில் ஆளும் கலாச்சாரம் இலங்கையை கறுப்புத் தீ வாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது . அபிமான அழகுத் தலிருந்து விட்டுப் பட்டு சூய புத்தியுடன் இயங்க இவர்களுக்கு 600,700 ஆண்டுகளாகலாம் போலப் படுகின்றது .

பிறகு , இவன் நீ ந்த திறைகராலிக் கு கட்ட போய்ப் பார்த்திருக்கிறான் . திறைகராலிக் காரர் சின்னச் சின்ன புரட்சி செய்பவராகவே இருந்திருக்கிறார்கள் . அங்கே உள்ள அம்மன்கோவில் ஒன்றின் கணினி சிறிய குளம் போல பெரியளவிலே இருக்கின்றது . அந்தக் கோவிலை மாதாங்கோவில் எனவும் புதுமாதிரி அழகைக் கிறார்கள் . மிகப் பழைய கோவிலை காலனிக் காரர் வந்து விசாரித்த போது யாரோ ஒருவர் புத்திசாலித்தனமாக “ மாதாங்கோவில் “ என திரிவித்தால் இடிபடாமல் தப்பியதாம் என்ற கதைகள் உண்டு . மகக் கியமாக ஒன்று , அந்த கோவில் க் கணினியை நீ ச்சலடிக் திறந்து விட்டிருப்பது தான் . கோவில் த் திருவிழாக் களை செய் வதிலும் பரே் போனவர்கள் திறைகராலிக் காரர்கள் .

ஆரம்பத்தில் , ஒரு சிலரிடமே பெருமளவு காணிகள் இருந்தனவாம் . அவற்றை பலர் “குத்தகைக் கு எடுத்து மிளகாய் , வங்காயம் , புகையிலை.. எல்லாம் போட்டு பெரும் விளைச்சலை எடுத்து சிறுகுச் சிறுகு காணிகளை வாங்கியவர் நாம் ” எனப் திறைகராலிக் காரர் பெருமையுடன் சொல்வார்கள் . வயல்கள் வழியே மூதலில் பெரிய அகண்ட கிணறு போன்ற கணிகளைக் கட்டியவர்களும் இவர்களே !.

வீடுகளிலும் ஆடும், மாடிகளும் நிறைய வளர்த்தார்கள் . மாதாங்கோவில் கணினியில் காலநடைகள் நீ ர் அருந்தவும் ஒரு பகுதியில் விசேஷமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது . மழைக் காலங்களில் நீ ர் நிறைந்து வழியிற அக்கணினியில் வயற்புறப் பெடியள்கள் எல்லாம் வலை முடிந்து வார போது ஒரு நீ ச்சலக் குளியல் அடித்து விட்டே திரும்புவார்கள் . இந்தக் கோவில் கணினியை திறந்து விட முடியும் என்றால் மற்றையக் கோவில் களின் கணிகளை நீ ச்சலக் குத் திறந்து விட முடியாதா?

அவன் மூதலில் மாதாங்கோவில் கணினியிற குச் சின்ற போது , " புத்திரண்ணை , அப்படித் தான் மின்று கரணம் அடி " என்று சிறிய பட்டாளம் ஒன்று கத்திக் கொண்டிருந்தது . உற்சாகத்திற்கு அவன் தான் . அவன் ஓடி வந்து இரண்டு கரணங்கள் அடித்து நீ ரினுள் விழுந்தான் . பின்புறம் நின்றும் சூப்பாகக் கரணம் அடித்தான் .

இதே போல, வடக் கராலியிலும் மடியிலியப்புலம் கோவில் வளவகை காலப் பந்தாட்டத் திடலாக் கி இருக்கிறார்கள் . அதிலே மாலை நரேங்களில் பந்தகை காலில் வதைத்து மாயம் செய்கிற ரங்கரணணையைக் காணலாம் . உற்சாக இளஞர்கள் என்றால் திலிபன்குக் கு உடனே ஞாபகத்திற்கு ரங்கனும் , புத்திரனுமே சரேபு வருகிறார்கள் . இருவருக் குமே சிரிச்ச முகம் . இரட்டையர் என்று நின்றபான் .

பல நாள் பாலனின் சகை கிளில் தொற்றிச் சின்றவன் , ஒருநாள் , " அண்ணை நாங்களும் (இதிலே) நீ ந்தலாமா ? " என்று கேட்டான் . எங்கேயும் , நீ ந்துறதுக் கு மூதல் அனுமதி கேட்க வண்டும் என பாரர்கள் . நடுக வாரதை அவனும் கவனித்திருக்கிறான் . " இங்கே யாரும் நீ ந்தலாம் . எவருக் குத் தடை இல்லை " என்றான் . அதிலை , அவனும் பாலனோடு சரே ந்து நீ ந்துறது ஏற்பட்டது . இருவரும் ஒரு கரையிலிருந்து மற்ற

இருக்கவில்லை. அனுமதிப் பெற்று, வறே வறே பாடசாலகைளிற்குப் போய்ச் சரேஃ ஒரு வருசம் காத்திருக்க வேண்டும் .

'வீட்டிலே சும்மா விடப்படுகிறார்கள்' என்பதால், அதிபர் "இங்கு வந்து, இந்த வகுப்பு மாணவர்களோடு நாளகை கழித்து விட்டு போகலாம், என்ன?, சொல்கிறீர்கள்." என ஆசிரியர்களிடம் கருத்தகை கேட்டார். ஆசிரியர்களும் ஏற்றுக் கொள்ள பாஸானவர்களும் பாடசாலகைக் கு வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். திலிபன், கருணாவை "கடலுக்குப் போய் வருவோமா?" எனக் கேட்டுப் பார்த்தான். அவனுக்கு மனநிலை சரியில்லை. சோர்ந்து போய் உறக்காரந்திருந்தான். வறே சிலகைக் கேட்டான். வரத்தயாராகவில்லை. தறெ கராலியிருந்து வார அஜாகுபாகுவான ராஜன் பின் வரிசையில் இருந்தான். "திலிபன் இங்கே வா" என்று கப்பிட்டான். "நீ கடலுக்குப் போகணும், அவ்வளவு தானே?" கேட்டான்.

'ஓம்' என்று தலையை ஆட்டினான். அவனுக்கு அடுத்த வரிசையில் இருந்த சிங்கத்தகை (அவனும் தறெ கராலியிலிருந்து வறவன்) காட்டி "நீ இரண்டு இறாத்தல் பாணும், கொஞ்ச பச்சை மிளகாயும், வெங்காயமும் வாங்கி விக் கிடையில் நில்லு, எட்டு மணி போல இவன் வந்து கரகைக் கட்டிக் கொண்டு வருவான். நான் வள்ளத்தோட நிற்கிறேன்" என்றான். அவனுக்கு படிப்பு ஏற்றுது கொஞ்சம் குறவை. ஆறாம் வகுப்பிலிருந்து ஒன்றாய் படிக் கிறார்கள். பரிசாய் பழகி இருக்கவில்லை. சிலவேளை கணக்கு போட கேட்டிருக்கிறான், சொல்லிக் கொடுத்து திருக்கிறான். 'மயற்சி திருவனையாகும்' என்பதகை கண்கட்டாகக் காண்கிறான். ஆச்சரியமாக இருந்தது. யார்தோள் கொடுப்பார்கள்? என்பதகை மூதலிலே அறியவே முடியாது. வகுப்பிலே அவனும், கண்கணும் தான் உருப்படியான ஆட்கள். 'பீபன்' போன்ற ஆட்கள். நாளகை, பள்ளி நாளகை மட்டம் அடித்துப் போக திட்டம் போடப்பட்டது விட்டது.

காலையில், சொன்ன மாதிரி இருவருமாக நடந்து கடலுக்குப் போனார்கள். உடும்பகை கழற்றிக் கொடுத்து ஜட்டியுடன் ஏற, வாடியில் எல்லாத்தையும் சிங்கம் வதைத்து விட்டு வந்து வள்ளத்தில் ஏற, ராஜன் தடியால் வழித்தான். நீர் சிறிது குளிர்மயாக இருந்தது. அதிகளவு ஆழமற்ற ஊமகை கடல். தடியை ஊன்றி கட்டி விட்டு, ராஜன் களங்கண்ணிக் குள் பாய்ந்தான். "நீயும் வா" என திலிபனகைக் கப்பிட்ட, சிங்கம் வள்ளத்தகை சிறிது வலையோடு சிறிது ஒதுக்கினான். வள்ளத்திலிருந்த அவனும் உள்ளே பாய்ந்தான். சிங்கம் வள்ளத்திலே இருந்து கொண்டான். நீரூள் மூழ்க் குளித்து வலையில் மாட்டியிருந்த மீனபை பிடிக் கமயன்றான். வழுக்கிக் கொண்டே இருந்தது. பிடிக் கமடியவில்லை. ராஜன் பிடித்து கொடுக்க, சிங்கம், வள்ளத்தில் வாங்கிப் போட்டான். நண்டு ஒன்று கட்டி பிடித்தான். இரண்டு மினறும் மீன்கள், நண்டு... போதுமாக இருந்தது. வள்ளத்தகை ஒதுக்க ஊன்றி ஏறி, வளிய வந்து கொஞ்ச நேரம் மிவரும் நீச்சடித்துக் குளித்தார்கள். வாடியில் ஜட்டியை பிழிந்து போட்டுக் கொண்டு இருந்து உப்புச் சொதியுடன் சாப்பட்டும்பிக், உடல் ஈரம் எல்லாம் காய்ந்திருந்தது. இவர்கள் வளிக் கிட்டுற போது கருணாவுடன் இன்னொரு குழுவும் கடலுக்கு வந்திருந்தது. இவன் விடபெற்றுக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்து சரேந்தான்.

அவனுடைய நீண்ட நாள் கனவூ நிறவைறே இருக்கிறது!. சந்தோசமாக இருந்தது. வகுப்பில் மாணவர்கள் அரவாசிக் கு மலே மாயமாக மறந்தது போக, சிலருடன் பட்டகைகள் மட்டும் இருந்ததபை பார்த்த அதிபர், வந்து சத்தம் போட்டிருக்கிறார்.

